

3. Udzielanie zezwoleń na dokonywanie czynności wymienionych w ust. 1 dla celów doświadczalnych i ochrony przyrody może odbywać się tylko na podstawie opinii Rady Parku.

4. W przypadkach konieczności pozyskania większej ilości okazów lub materiałów dla celów, o których mowa w ust. 1, zezwolenia wydaje Minister Leśnictwa.

§ 14. 1. Ruch turystyczny na obszarze Parku może odbywać się tylko na drogach i ścieżkach dopuszczonych do tego ruchu i według zasad ustalonych przez dyrektora Parku po rozpatrzeniu wniosków organizacji turystycznych na podstawie opinii Rady Parku i za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Minister Leśnictwa może w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu dla Spraw Turystyki na wniosek Państwowej Rady Ochrony Przyrody, uzgodniony z prezydium wojewódzkiej rady narodowej, wyłączyć całkowicie niektóre obszary Parku z wykorzystania dla celów turystyki ze względu na ochronę fauny.

3. Wszelkie czynności związane z obsługą ruchu turystycznego mogą wykonywać na obszarze Parku tylko osoby upoważnione do tego przez dyrektora Parku lub stowarzyszenia, które działalność swoją w zakresie turystyki na tym obszarze uzgodniły z dyrektorem Parku.

4. Dyrektor Parku za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej określi na podstawie opinii Rady Parku szczegółowe przepisy dla zwiedzających.

5. Przepisy, o których mowa w ust. 4, dotyczące przebywania osób zwiedzających na obszarze Parku położonym w strefie nadgranicznej powinny być uprzednio uzgodnione z organami ochrony granic. W razie braku uzgodnienia dyrektor Parku przedkłada sprawę Ministrowi Leśnictwa, który rozstrzyga w porozumieniu z właściwym ministrem.

§ 15. 1. Zarząd Parku sprawuje dyrektor Babiogórskiego Parku Narodowego mianowany przez Ministra Leśnictwa.

2. Do zakresu działania dyrektora Parku należy w szczególności:

- 1) kierowanie całokształtem działalności Parku,
- 2) zarządzanie majątkiem państwowym, wchodzącym w skład Parku,
- 3) zestawianie planów pracy i projektów preliminarzy budżetowych,
- 4) przedstawianie władzy przełożonej sprawozdań z działalności Parku.

3. Dyrektor Parku ponosi odpowiedzialność za całokształt działalności administracji Parku oraz za majątek państwowy wchodzący w skład Parku.

4. Dyrektor Parku obowiązany jest rozwijać społeczną akcję ochrony przyrody Parku przez młodzież, turystów itp.

§ 16. 1. Organem doradczym dyrektora Parku w zakresie zarządzania Parkiem jest Rada Babiogórskiego Parku Narodowego, powołana przez Ministra Leśnictwa, w której skład wchodzi przedstawiciele nauki, przedstawiciele zainteresowanych instytucji i przedstawiciele terenowych organów władzy państwowej.

2. Minister Leśnictwa określi zakres działania, skład i organizację Rady Parku.

§ 17. Dyrektor Parku upoważniony jest do wydawania na podstawie opinii Rady Parku i za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej zarządzeń porządkowych, mających na celu bliższe oznaczenie i przeprowadzenie ochrony ustanowionej rozporządzeniem.

§ 18. Upoważniony personel ma prawo do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatów karnych na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454).

§ 19. Organizację wewnętrzną administracji Parku określi regulamin wydany przez Ministra Leśnictwa w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów.

§ 20. 1. Wydatki związane z działalnością Parku pokrywane są z budżetu centralnego.

2. Ministerstwo Leśnictwa może w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wprowadzić opłaty za wstęp do Parku i za korzystanie z jego urządzeń.

§ 21. Przepisy rozporządzenia nie naruszają przepisów o granicach Państwa.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Leśnictwa.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

26

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 grudnia 1954 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia o organizacji schronisk dla nieletnich i tymczasowego regulaminu zakładów poprawczych.

Na podstawie art. 494 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. z 1950 r. Nr 40, poz. 364) oraz art. 26 § 1 przepisów wprowadzających kodeks karny i prawo o wyrokach (Dz. U. z 1932 r. Nr 60, poz. 573) z późniejszymi zmianami zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 marca 1953 r. w sprawie organizacji schronisk dla nieletnich (Dz. U. Nr 22, poz. 86) po rozdziale 4 dodaje się nowy rozdział 4a w brzmieniu:

„R o z d z i a ł 4a.

Odzież, bielizna i wyżywienie zatrzymanych.

§ 15¹. Na okres tymczasowego zatrzymania w schronisku nieletni otrzymuje odzież, bieliznę, pościel i obuwie na koszt Państwa, których ilość i termin zużywalności ustala Minister Sprawiedliwości w drodze osobnych zarządzeń.

§ 15². Zatrzymani otrzymują na koszt Państwa wyżywienie według norm, które ustala Minister Sprawiedliwości w drodze osobnych zarządzeń.

§ 15³. Zatrzymani w schronisku w razie zakwalifikowania przez lekarza otrzymują wyżywienie dostosowane do jego zleceń.

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1951 r. — Tymczasowy regulamin zakładów poprawczych (Dz. U. Nr 67, poz. 468) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 67 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wychowankowie otrzymują na czas pobytu w zakładzie odzież bieliznę, pościel i obuwie na koszt Państwa, których ilość i termin zużywalności ustala Minister Sprawiedliwości w drodze osobnych zarządzeń.”;

2) § 69 otrzymuje brzmienie:

„§ 69. Wychowankowie otrzymują na koszt Państwa wyżywienie według norm, które ustala Minister Sprawiedliwości w drodze osobnych zarządzeń.”

§ 3. Zarządzenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu podlegają wydaniu w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrami Finansów oraz Zdrowia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

27

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 21 stycznia 1955 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 7 września 1951 r. w sprawie ograniczenia połowu ryb morskich włokiem dennym,

Na podstawie art. 1 ust. 1 lit. a) dekretu z dnia 3 listopada 1936 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. Nr 84, poz. 586) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 7 września 1951 r. w sprawie ograniczenia połowu ryb morskich włokiem dennym (Dz. U. Nr 50, poz. 363) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. W obrębie Zatoki Puckiej oraz w Zatoce Gdańskiej w pasie wód przybrzeżnych od Zatoki Puckiej do ujścia Wisły połów ryb morskich włokiem dennym jest wzbroniony w miejscach, w których głębokość morza nie przekracza 25 m.

2. Zabrania się połowu ryb morskich włokiem dennym w pasie wód przybrzeżnych o szerokości 1,5 mili morskiej na odcinku od ujścia Wisły do wschodniej granicy Państwa, a na pozostałych obszarach wód

morskich w miejscach, w których głębokość nie przekracza 20 m.”;

2) w § 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadkach pojawienia się większych skupisk szprota na obszarze wymienionym w ust. 1 na południe od linii łączącej Nowe Obluże z latarnią morską w Jastarni — Gdański Urząd Morski może zezwalać na dokonywanie połowów tej ryby przez jednostki rybackie o długości do 13 m z napędem mechanicznym przy użyciu czynnego sprzętu szprotowego.”;

3) w § 3 wyraz „Przepisy” zastępuje się wyrazami „Ograniczenia przewidziane w”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *w z. P. Stolarek*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rad Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Stalinochorodzie Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszylinie, Częstochowie Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyśle, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3